

loven nogen Sammenligning. Af de velhavende Drengene er der ikke saa faa paa Listen, om der end er flere end 10 af dem, som jeg for nævne, der kunne kaldes Fattige. Jeg ser ikke, der er Forskjel paa at give velhavende Drengene denne Udstyr paa Statens Bekostning uden Sikkerhed for, at de blive Sømand, og paa, at man sætter dem i Skomagerlære eller i en anden Haandværkslære. Jeg tiltræder fuldtud at hjælpe Sømandsdrengene, efter som Stillingen nu er vanskelig for de store Dampskibes Bedkommende, til at øve sig paa Seilskibe og hjælpe Selstabet i dette Aar; men lad os ellers faae Selstabet til at anvise sin Veie, Staten sin Veie, og saa se, hvorledes den offentlige Mening derefter vælger mellem de 2 Veie til Uddannelse. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Koffardistkibsførernes Betragtning i Almindelighed vil gaa den Veie, jeg hæbder. Men begge Veie kunne forenes, den Enes Karakter kan passe for det One, den Andens for det Andet, men for det praktiske Formaal vil mit Forslag utvivlsom være rigtigt. Den Invending, at det skulde være stridende mod alle Regler at votere et Beløb til Ministerens Anvendelse efter hans Bestemmelse, naar de fornødne Oplysninger foreligge, er aldeles urigtig. Naar vi bevilge Fripladser til Realskoler og andre Skoler, øve vi heller ikke sliig Indflydelse paa det, og her er det akkurat det Samme. Jeg veed ikke, hvilken Garanti, der er stillet for, at den ofte stiftende Chef paa „Georg Stage“ og de Par Styrmænd, som ere til Stede der, have særegne moraliske Egenstaber fremfor deres Standsfæller blandt Sømandsstanden, men jeg giver tabt, naar det er Meningen, at det er en Bevilling til en moralst Opdragelsesanstalt.

Tang: Ja, dersom man ved at følge det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), lagde nogen Hindring i Veien for Skolestibet „Georg Stage“, saa kunde jeg forstaa, at man ikke burde følge ham, men her er slet ikke Tale om at lægge det den mindste Hindring i Veien, og at de unge Mennesker, der gaa med Stage-Skibet skulde være bedre forvarede i sædelig Henseende end de Andre, hvad den ærede Ordfører nævnte, mener jeg rigtig nok slet ikke passer. Jeg mener, at selv Marineministeren ikke kan indstaa for de Raderter, der sendes ud, for hvad de lære i sædelig Henseende af Officererne, og hvilken Anvisning, der i saa Henseende bliver givet dem. At Marineministeren skulde indstaa for dem, kan man ikke forlange, og ligesaa lidt kan man opstille en saadan Fordring her. Jeg har ligesaa god Tiltro til Koffar-

ditapitainerne som til de Andre, og jeg synes, at vi komme mange flere til Hjælp ved at putte dem ud blandt Koffarditapitainerne. Jeg tror ikke, at Skolestibet „Georg Stage“ gaar over Styr, fordi Jolkethinget ikke giver sit Bidrag. Jeg kan ikke se bedre, end at Sagen, naar vi gaa ind paa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Bergs) Forslag, vinder i Styrke, der kommer jo mange flere ud, og at Koffarditapitainerne ikke skulde være ligesaa sædelige baade som Kapitainerne i Marinen og som de private Kapitainer. Det kan jeg ikke indrømme. Derom foreligger der Vidnesbyrd nok, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, men som jeg godt kan komme nærmere ind paa, naar det skal være.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Det ærede Medlem har rimeligvis hørt, hvad det ærede Medlem for Kolding (Berg) fortalte, men han har næppe hørt, hvad jeg sagde, ellers havde han næppe holdt den Tale om Marinekapitainernes Moralitet, som han har holdt her. Det er jo slet ikke det, der er Tale om, der er ikke et eneste Menneske, der har paastaet, at der enten for Marinens Officerers eller for de Herrer Koffardimænds Bedkommende var Tale om en særlig Grad af Umoralitet eller om, at alle Koffarditapitainer skulde være særlig umoraliske. Det er noget rent Fantasteri, der har slet ikke været Tale om den Slags Ting. Det er det ærede Medlem fra Kolding, der først ikke har hørt, hvad jeg sagde, og derfor holdt han en lang moralst Tale til Forsvar for Koffarditapitainernes Moralitet, som han bildte sig ind, jeg havde angrebet, medens jeg i Virkeligheden slet ikke havde talt derom. Efter at jeg havde oplyst det ærede Medlem fra Kolding, mente jeg, at han vilde tage sine Ord tilbage, men i Stedet derfor fastholdt han — som sædvanlig — sin Berettigelse til at have brugt dem. Efter dette vil jeg sige, at det ærede Medlems Forsvar for Sømandenes Hæderlighed og Sædelighed ikke alene er ganske overflødig, men er absolut uberettiget, og det gjorde paa mig Indtrykket af, at det ærede Medlem har en Sag at forsvare, som trænger til saadanne Argumenter, som dette, ikke at kunne forstaa sin Modstander. Den ærede Medlem for Svendborg (Tang) har vel saa hørt, hvad det ærede Medlem fra Kolding sagde, og ment, at han havde gjentaget det, for anden Mening kan jeg ikke finde i, hvad det ærede Medlem sagde. Hvad han fortalte om, at Skibskapitainerne være ligesaa gode som Orlogskapitainerne, kommer jo slet ikke den Sag ved (Afbrydelse af Tang). Hvad veed det ærede Medlem